

Széchenyi, a „legnagyobb magyar”

1860. április 8-án a Bécs melletti Döblingben meghalt gróf Széchenyi István. Ennek éppen 150 éve. A Széchenyi Társaság, az Országos Széchenyi Kör, a Széchenyi Alapítvány, Nagycenk Önkormányzata és a Duna Televízió emlékbizottságot alapított ennek az évfordulónak a méltó megünneplésére. Az emlékbizottság Sólyom László köztársasági elnök urat kérte fel fővédnöknek, aki ezt el is vállalta. Az emlékbizottság felhívására Kárpát-medence szerte önkormányzatok, tudományos műhelyek, oktatási intézmények, múzeumok, vállalkozások, sportegyesületek, valamint helyi és országos civil szervezetek tartanak megemlékezéseket.

Az emlékév jelmondataul választottuk: „Csak az önnemesítés és Magyarország jóléte legyen a cél, amely bennünket egyesít”. Ez a jelmondat alapvetően három megszívlelendő üzenetet tartalmaz a mai Magyarország számára. Önnemesítés, Magyarország jóléte és az ezt szándékozni akaró erők egyesülése. Széchenyi István egy más helyen azt írja, hogyha reformálni akarunk, akkor először magunkat kell megreformálni. Ez azt jelenti, hogy mindannyiunknak, a vezető politikustól a hétköznapi munkáját végző bármely emberig, mindenekelőtt önvizsgálatot kell tartania, amelynek alapvető célja, hogy tisztában legyünk azzal, vajon a haza jóléte érdekében cselekszünk-e. Széchenyi István Naplójában visszatérően olvashatjuk annak a kérdésnek a föltevését, mit tettem ma a haza üdvére. A mai politika, társadalom és gazdasági élet szereplőinek úgyszintén föl kellene tenni ezt a kérdést nap mint nap, és ha erre mindenki őszintén válaszolna, bizony nagyon rövid idő telne el addig az elhatározásig, hogy önnemesítésre van szükségünk. Magyarország jövőjét éppen az fogja eldönteni, hogy ki-ki tud-e erre a kérdésre őszintén válaszolni. Az önnemesítést ezen elhatározás után szilárd erkölcsi alapról kell elkezdni és felépíteni. Ezt a szilárd erkölcsi alapot nyújtja a görög-római kultúrán alapuló európai, keresztény világszemlélet. Az alapvető emberi értékek

és az alapvető emberi erények tisztelete. Ilyen a hazaszeretet, a barátság, a család, a szeretet, a hit, a bátorság, a becsületesség, az igazmondás.

Az önnemesítésnek ez az útja vezet el odáig, hogy minden mai problémánk megoldásának alapja az erkölcsi alap. Gazdasági fejlődés, gazdasági stabilitás, pénzügyi egyensúly, fiskális és monetáris politika nem folytatható és főként nem állítható Magyarország kívánt jólétének irányába erkölcsi alapvetés nélkül. Széchenyi István többször hangoztatta, hogy az első a tett. A szó, bármilyen szép, bármilyen igaz, önmagában eredményre nem vezet, azt tettek kell követnie és igazolnia. Hát még a hazug szó, amelynek mostanában még nap mint nap tanúi vagyunk, mennyire nem mutat a kívánt cél irányába.

Gróf Széchenyi Istvántól azt kell megtanulnunk, hogy a gazdasági fejlődés, a nagy és a haza üdvét szolgáló dolgok létrejöttének motorja a hazafiság, az önfeláldozás. Jó példa erre a Lánchíd megépítése, amelynek létrejöttében szerepet játszott a gróf egyéni nagylelkűsége, a közadakozás, az állami segítség. Gróf Széchenyi István nem az itthon megtermelt hasznot, jövedelmet vitte külföldre, ahogy azt akkor is, most is számosan tették, hanem az itthoni befektetések és építkezések korhű megvalósítása érdekében a külföld szaktekintélyeit és tudományos eredményeit hozta Magyarországra. Társa volt az örmény származású bécsi bankár, Sina György, aki pénzügyi konstrukciókkal támogatta a Lánchíd építkezését. Mindez nem mond ellent a haszonelvűségnek, éppen ellenkezőleg, Széchenyi mindig is hangoztatta a vállalkozások tisztaságára való jogosultságát.

A Széchenyi Emlékév programja a www.szechenyiemlekbizottsag.hu honlapon folyamatosan frissítve megtalálható.

